

ههريارهي رهخهزي نهوهدبي

پ.ی.د. ئيسماعيل ئيپيراهيم

رهخنه‌ی ئه‌دهبی له دوو وشه پیک دیت، «ئه‌دهبی» که دهگه‌ریته‌وه سه‌ر «ئه‌دهب» و، به‌وه پیناسه ده‌کرئ گوزارشت له ژیان ده‌کات. وشه‌ی «رهخنه»ش به واتای خه‌وش «عه‌یب» دیت، به‌شیه‌وه‌ی به‌رینیش هه‌لسه‌نگاندن و حوکومدان به باش یان به خراپ ده‌گه‌یه‌نی. لیره‌شدا رهخنه‌ی ئه‌دهبی بۆ نمایشکردنی پارچه ئه‌ده‌بیه‌کان و ته‌ته‌له‌کردنیان و له یه‌ک جیا‌کردنه‌وه‌ی باش و خراپیان به‌کار دیت.

**رهخنه‌ی ئه‌دهبی
پیه‌وندیه‌ی پته‌وه‌ی به
کۆمه‌لیک زانست
و هونه‌روه‌ه‌یه**

رهخنه‌ش وه‌ک زاراوه‌یه‌کی هونه‌ری بۆ نرخاندنی پارچه هونه‌رییه‌کان و ده‌ست‌نیشانکردنی پله‌ی هونه‌رییان به‌کار دیت. ئیتر ئه‌و پارچانه، هه‌لبێزاردی ئه‌دهب یان هونه‌ر «وینه، نه‌خش، موسیقا...» بن‌گرینگ نییه. شایانی باسیشه هه‌ندیک وشه‌ی «رهخنه» به واتای «حوکوم» و رهخنه‌گریش به «حاکم» ده‌ده‌نه قه‌له‌م.

**لیکۆلینه‌وه‌ی
ئه‌دهب ته‌قه‌لایه‌که
بۆ به‌یه‌که‌وه‌ گریدانی
دیارده‌کانی له نیو
یه‌کدا بۆیه‌ ده‌بی
لیکۆله‌ر به وردی
جیا‌وازییه‌کانی
نیوان ئه‌دیپ و
چه‌رخه‌کان
ده‌سنیشان بکات**

رهخنه‌ی ئه‌دهبی پیه‌وندیه‌ی پته‌وه‌ی به کۆمه‌لیک زانست و هونه‌روه‌ه‌یه‌یه. له لایه‌که‌وه پیه‌وندی پته‌وه‌ی به داهینان و خولقاندنه‌وه هه‌یه، به‌لام رهخنه له داهینان که‌متره، چونکه چاوه‌رئ ده‌کات که‌ی کاره‌که ته‌واو‌پیت تا به باش یان لاوان هه‌لی سه‌نگینی.

له‌م گۆشه نیگایه‌شه‌وه دژایه‌تیه‌ی نیوان رهخنه‌گران و ئه‌دیپه داهینه‌ره‌کان سه‌ر هه‌لده‌دا. به‌زۆریش ئه‌دهب به‌سه‌ر رهخنه‌دا سه‌رده‌که‌وئ و گره‌و ده‌باته‌وه، ئه‌دیپ بانگیشه‌ی بۆ ده‌کات، چونکه، ئه‌دیپ به‌پیه‌ی توانا له گشت کۆت و ته‌گه‌ره‌یه‌ک نازاده و به‌خواستی خۆی شت ده‌نوسئ و مه‌به‌سته‌کانی ده‌خاته‌ روو، به‌لام رهخنه‌گر په‌یکی جۆره یاسا و بنه‌واشه‌یه‌کی وشک و بی‌پیزه، ده‌بی پیره‌ویان بی و لێیان لانه‌دات، ئه‌مه‌ش هه‌رگیز ریگه‌ی پی نادا له‌ که‌ش و هه‌وای نازاد و پر له ئه‌ندیشه‌دا بخولیته‌وه که‌وا ئه‌دهب خوازیاریتئ.

رهخنه گر دهبی ژیرانه بړوانی و له رووی چه ژه ی ئه ده بيشه وه به خته وهر بی، ناگه داری ئه ده بیاتی گه لانی تر بیت بؤ ئه وه ی ئاسوی بیری فراوان بیت و وهک خاوه ن ئه زمون بیته پیشه وه، رهخنه ی ئه ده بی وهک هر زانست و فهلسه فهیه که ملکه چی جوړه یاسا په که، هه ندیکیان له فهلسه فهیه وه و هه ندیکیشیان له زانستی دهر وونه وه یان ناکار و زانستی جوانییه وه وهر گیراون. هه روها به په وروده و راهینان گه شه دهکات، رهخنه گری به تواناش دهبی هه تا بتوانی بابه تی ئه ده بی بخوینیته وه و لییان بگات و لاسای باشه کانیان بکاته وه. له بهر ئه وهش رهخنه پیوه ندییه کی زور پته وی له گه ل فهلسه فهدا هه یه، بویه دهبی رهخنه گر بیروبوچوونه کانی «کانت» ی فه یله سووفی گه وره بخوینیته وه. له لایه کی تریشه وه دهبی رهخنه گر ئه و راستییه ش باش بزانی که بیروبوچوونی ئه دیب تا راده یه که پیوه سته به ژینگه که یه وه. بویه رهخنه گر پیوسیتی به وه یه زور باش ناگه داری ئه و ژینگه یه بیت که دهقه که ی تیدا نووسراوه، بؤ نمونه روخساری شیعر و شیوه ی ریڅخستنی شیعی هر شاعیریک ملکه چی ئه و ژینگه یه که و تیدا سه ری هه لداوه، هر نه ته وه یه کیش به پیی چه رخ ئه ده به که ی چاپ دهکات و ئه و شه قله ش که وهری دهگری له ئه نجامی کارتیکه ریی ژینگه وه دروست دهبی. رهنکه، باشترین نمونه ش له م باره یه وه ئه ده بی عه ره بی بیت، که و به هه موو قوناغه کانیه وه ملکه چی بنه و اشه کانی زمانی عه ره بییه، چ له رووی ریزمانه وه بیت یان شه پوله کانی عه رووز و سه روا، به لام به گویره ی جیاوازی ژینگه، ئه ده بی هه ر ناوچه یه که سیمای تاییه تی خوی هه یه، بویه ئه ده بی ئه نده لوس و حیجاز و میسر و شوپنه کانی تر هر یه که یان مؤرکی تاییه تی خوی هه یه.

له سه ر ئاستی رهخنه ی ئه ده بيش ژینگه کارتیکه ریی خوی هه یه، بؤ وینه عه ره به کان له سه رده می عه باسییه کانداه و تنه بهر کارتیکه ریی زانست و فهلسه فه ی یونانی، به لام هیچیان له رهخنه ی یونانی وهر نه گرت، چونکه تاییه تمه ندیتی ژینگه ی عه ره بی که به ند بووه له سه ر باری کومه لایه تی و سروشتی تاییه ت به خوییه وه جیاواز بووه له گه ل نه ریتی یونانی که له و کاتدا ریگه ی داوه ژنان له سه ر شانق چالاکی بنوینن، یان خه لک بویان هه بووه پتر له خوایه که بپه رستن، ئه وانه بوونه کوپ له ریگه ی ئه و لاساییکردنه وه یه دا. به لام ئه ده بی عه ره بی تا راده یه که و توه ته بهر کارتیکه ریی گه لانی روزه لاتی وهک هیند و فارس ئه ویش به حوکمی نزیکي ژینگه وه. هه ربویه ش ئه ده ب ئه و ئاوتینه یه دهنوینتی که گشت دیارده کانی نه ته وه ی به باش و خراپه وه تیدا رهنگ دهاداته وه، له بهر ئه وه ی ئه ده ب روحی چه رخه و به ره می گومه لگه یه. دیاره هر له م بوچوونه شه وه «تین» ی رهخنه گری گه وره ی

فهرنسا به پیتی ریچکه یه کی زانستی ئە دەبی ملکه چی سی توخوم کردووہ:
رہگن «جنس»، نیوہند، زہمن، مہبہستی له رہگن ئەوہیہ کہ خەلک له رووی میزاج و
باری دەروونیہوہ ئاسەواریان بہ میراتی بۆ مابیتەوہ، نیوہندیش دەرووبەری ژینگە و کەش
و ھەوای سروشتی و باری سیاسی و کومەلایەتی، زہمەنیش روحی چەرخ یان روحی ئەو
قۆناغە دیاریکراوہی ئەو نەتەوہیہیہ کہ ئەو ئەدبە تئیدا گەشەیی کردووہ و گەیشتووہتە ئەو
رادەییہ.

لیکۆلینەوہی ئەدەب له رووی مێژووہوہ پەیکی ریچکەیی بەراوردکاری دەبیت بۆ لیکۆلینەوہ
له ئەدیبان کہ ئەویش لەسەر پێوہندی نیوان ئەدیب و ژیانە سەردەم بەندە. ھەر
بابەتیکیش له ئەدەبی نەتەوہیہک یان چەرخە بگاتە ئەدەبی نەتەوہیہکی تر یان چەرخیکی
تر، له سایەیی کہشووہەوای نویدا گۆرانکاری تەواوی بەسەردا دیت.

لەبەر ئەوہش لیکۆلینەوہی ئەدەب تەقەلایەکہ بۆ بەیہکەوہ گریدانی دیاردەکانی له نیو
یەکدا بۆیە دەبی لیکۆلەر بہ وردی جیاوازیہکانی نیوان ئەدیب و چەرخەکان دەسنیشان
بکات کہ ھەندیکیان جاری وا ھەییہ بہ ئاسانی پەردەیان لەسەر ھەلئادریتەوہ و پێویستی
بە پێرەوکردنی لیکۆلینەوہی چروپەر ھەییہ. له ئەنجامیشدا ھەندۆی بابەت پتر دەبنە جیی
بایەخ و ھەندیکیش بایەخیان نامینۆ و بابەتی تر له جیاتییان دەبنە جیی بایەخ، زۆر
جاریش بابەتیکێ دیاریکراو لای نەتەوہیہک دەبیتە جیی بایەخ و لای یەکیکی تر بایەخی
نابی. کہسانیکیش ھەن بہو جۆرە ئەدەب لیک دەدەنەوہ کہ ھونەرکی رووتە، چاوەلەو
ژینگەییە دەپۆشن کہ تئیدا سەری ھەلداوہ یان ئەو کەسەیی خاوەنیتی، ئەو پێوہرە بەسەند
دەکن کہ له رووی ھونەرییہوہ باشی و خراپی دەقەکہ دیاری دەکات، بەبی له بەرچاوترنی
لایەنەکانی تر.

ھەندیکیش ژیانە نووسەریان لا گرینگە و لەو گۆشەنیگایەوہ دەروانن دەروونی ئەدیب
ئەو سەرچاوەییہ کہ ئەو پارچە ئەدەبییہی لێوہ ھەلقووڵاوە، بۆیە لیکۆلینەوہی باری
دەروونی نووسەریان زۆر لا گرینگە.

له راستیشدا پێویستە رەخنەگر ئاگەداری بەشیکێ ژیانە نووسەر یان ھونەرمنەند بیت،
بەلام بہ گۆپەرە ئەوہندی بتوانی تیشک بخاتە سەر بەرھەمەکانیان، نەک ئەوہندە قوول
ببیتەوہ بگاتە ئاستیک له سنوور تێپەرۆی. رەخنەش له سایەیی ئەم زانیارییانەدا پتر له
زانستەوہ نزیکە نەک ھونەر، چونکہ زیاتر بەپیتی بنەواشە ھونەرییەکان بریار دەدات نەک

روونکردنه وهی ریگه ی به کارهینانیا ن. ههروهه ها ئه و تیوریانه روون دهکهنه وه که نرخی هونه ریی دهقه کان دیاری دهکن.

جیاوازی نیوان رهخنه و هونه ری رهوانبیزی له وه دایه رهوانبیزی لایه نی هونه ری به سه ردا زاله و داوا له قوتابی دهکات خوی رابینی و پارچه ی رهوان بینیتته به رهه م، به لام رهخنه ئه و تیوریانه روون دهکاته وه که ئه و پارچانه یان پی هه لده سه نگیتریت.

له لایه کی تریشه وه... رهوانبیزی بایه خ به روخسار و وینه ی ئاخواتن دعات، به لام رهخنه ی ئه ده بی ئه وه ی لا گرینگه ئایا ئه و دهقه چهند سۆزی تئدایه یان ئه و پارچه شیعره چهند ئه ندیشه ی تئدایه!

ئه گهریش رهوانبیزی گرینگه ی به ریخستن و هۆینه وه ی ئاخواتن و لیكدانی رسته و شیوه ی شیوان بدات ئه وه رهخنه ی ئه ده بی گرینگه ی به سه رچاوه ی شیوان و بیر و سۆز و ئه ندیشه دعات، به لام جۆره لیکۆله ریک هه ن گومانیا ن له م ته فه لایانه هه یه و له میانه ی ئه م خالانه وه به ره ه لستی دهکن:

۱- رهخنه ی ئه ده بی متمانه دهکاته سه ر چه ژه، حوکمدانی چه ژهش له سه ر حوکمی عه قل به ند نابیت، بۆیه ناشی بیته مایه ی دروستبوونی جۆره یاسایه کی ته واو، به راده یه ک بیته پتوهر بۆ هه لسه نگاندن، له بهر ئه مه ده شی لیکۆله ران به شیوه ی جیاواز پارچه ی هونه ری هه لسه نگیتن و نه توانن یه کتر قایل بکن.

۲- له میانه ی پارچه ی ئه ده بی شه وه هه مان مه به ست دیته گۆرپی، بۆ وینه، ئه گهر پارچه یه کی ئه ده بی په سندی گه لیکه دواکه وتوو بیت، گه لی پیشکه وتوو په سندی ناکات ئیتر چ له رووی گۆوه بیت یان واتا و ناوه رۆک. ئه وهش بیگومان پیوهسته به جیاوازی چه ژه وه. شایانی باسه شیوانی ئه ده بی شه دوو جۆری هه یه:

۱- شیوانی زانستی ئه مه یان ملکه چی یاسایه کی رهخنه ی گشتیه، ته نیا لینگه یشتنی مه به سته، بۆیه ده بی سووک و ئاسان و بی گری بیت.

۲- شیوانی ئه ده بی، ئه مه شیوان ته نیا ئه وه ی لا گرینگ نییه، چونکه مه به سته ته نیا لینگه یشتن نییه، به لکو مه به سته کارتیکه ری و قه ناعهت پیکردن و سه رنجرا کیشانه. بۆ نمونه، وتارخوین ته نیا ئه وه ی لا گرینگ نییه بیسته رانی له مه به سته بگن یان بتوانی خه لک له مه به سته خوی بگه یه نی.